

ніе-то си тѣ не размысляватъ. Обаче не приличя да ся нарече миръ такава безразсѣдность. Тѣ приличатъ на нѣкой чловѣкъ въ корабъ който скоро ще потъне, но той не рачи да научи нищо за опасно-то си състояніе, или на нѣкой търговецъ, който сяка че работа-та му не върви добръ, но не ще да прегледа смѣткж-тж си да не ся смути умъ-тѣ му. Подобно грѣшникъ-тѣ сяка че сичко-то у него не е право, но защото не иска да ся беспокои, не рачи да мисли за Бога и за душж-тж си. Обаче сякой грѣшникъ нѣкога размыслява, и тогава трѣба да е окаяненъ. Когато смърть посѣти единъ съсѣднж кжщж, или влѣзе въ него-говж-тж, или заплаши него самага, и въ много други времена ще му дойде на умъ-тѣ, “Богъ ся гнѣва на мене; душа-та ми е въ голѣмж опасность, не съмъ приготвенъ за смърть. „ Такива мисли много смяляватъ удоволствіе-то му, и развалятъ спокойствіе-то му. Не можешъ да имашъ миръ до дѣ Богъ не тя е простилъ. Можешъ да опытувашъ сички-тѣ мірскы сладости; можешъ да ся трудишъ да отбѣгнешъ отъ сяко разсѣжденіе, като правишъ по много и по много грѣхове, а не можешъ да бждешъ благополученъ. Обаче щомъ идешъ при Исуса, грѣхове-тѣ ти ще ся простѣтж. Въ такъвъ случай ще ся оскърбявашъ заради тѣхъ, но нѣма вече да ся страхувашъ отъ тѣхъ. Богъ ни казва, “Ваши-тѣ грѣхове и ва-